766/07

Den 21. februar 2007 blev i sag nr. 70.681:

xxxxxxx xx xxxxxxx
xxxxxxxxx xxxxxx xxxx
xxxxxxxx xxx xxxx xxxx
xxxx xxxxx x

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har ulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager ved sin advokat over selskabets afvisning af at give tilsagn om suspension af forældelsesfrist.

Selskabet har afvist dækning med henvisning til, at der ikke ses grund til at meddele suspension.

Det fremgår af sagen, at klageren den 23/9 2003 som cyklist blev påkørt af en bil. Selskabet anerkendte, at der var tale om et dækningsberettigende ulykkestilfælde. Ved skrivelse af 2/7 2004 blev Arbejdsskadestyrelsen anmodet om en udtalelse om méngraden og erhvervsevnetabet efter erstatningsansvarslovens § 10. Arbejdsskadestyrelsen afgav udtalelse den 5/12 2006.

Ved skrivelse af 20/10 2006 anmodede klagerens advokat selskabet om at meddele suspension på seks måneder efter Arbejdsskadestyrelsens udtalelse. Advokaten rykkede for svar ved skrivelse af 31/10 2006. Selskabet svarede ved skrivelse af 6/11 2006, at det - henset til at sagen var under behandling - ikke ansås relevant at tale om forældelse og passivitet, og at selskabet afventede at modtage kopi af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse.

Ved skrivelse af 9/11 2006 anmodede klagerens advokat selskabet om at præcisere, at selskabet ikke førend tre eller seks måneder efter Arbejdsskadestyrelsens udtalelse ville påberåbe sig forældelse/passivitet. Ved skrivelse af 21/11 2006 rykkede advokaten for svar. Selskabet afviste ved skrivelse samme dato at præcisere mere end, hvad fremgik af den tidligere korrespondance. Sagen blev herefter drøftet telefonisk mellem selskabet og advokatens sekretær, hvorefter advokaten ved skrivelse af 22/11 2006 meddelte, at sagen ville blive indbragt for Ankenævnet for Forsikring, hvilket skete samme dag.

Ved skrivelse af 11/12 2006 til selskabet fremsendte klagerens advokat kopi af udtalelsen dateret 5/12 2006 fra Arbejdsskadestyrelsen. Arbejdsskadestyrelsen havde fastsat méngraden til 8 %, svarende til, hvad selskabet havde udbetalt ved skrivelse af 11/8 2004. Ved skrivelse af 11/12 2006 forbeholdt klagerens advokat sig "… ethvert yderligere krav i sagen", idet hun henviste til, at hun afventede en telefonisk drøftelse af sagen med sin klient. Ved skrivelse af 20/12 2006 til klagerens advokat meddelte selskabet, at man - eftersom man havde afregnet erstatning svarende til Arbejdsskadestyrelsens vurdering - ville henlægge sagen som afsluttet.

Klagerens advokat har over for nævnet i sin klageskrivelse dateret 22/11 2006 anført:

> "Nærværende sag er indgivet til Ankenævnet for Forsikring udelukkende med henblik på krav om erstatning i henhold til ulykkesforsikringen, og med henblik på at opnå fristafbrydende virkning, idet selskabet har afvist at indgå suspensionsaftale, jfr. vedlagte kopi af skrivelse af 21.11.2006 fra ALKA forsikring.
>
> Jeg imødeser Deres bekræftelse af modtagelsen af nærværende klage, og heraf følgende dokumentation for den samtidig hermed opnåede suspension af forældelsesfristen."

Selskabet har over for nævnet fastholdt afvisningen af at indgå aftale om suspension Selskabet har til støtte herfor i skrivelse af 12/1 2007 til nævnet anført:

> "ALKA forsikring tilskrev ved brev af 21. november 2006 advokat B.B. og talte endvidere den 22. november 2006 med advokatens sekretær i anledning af de talrige anmodninger om suspensionsaftaler i verserende skadesager, hvortil advokat B.B. ved brev af 22. november 2006 alene meddelte, at sagen nu var indbragt for Ankenævnet for Forsikring.

Vi må fortsat fastholde, at det ikke er relevant, at meddele suspension af frister for sager der er under realitetsbehandling og suspension i sådanne sager vil ej heller kunne forventes meddelt i fremtiden.

ALKA forsikring er som hovedregel indforstået med at suspendere forældelsesfristen i sager hvor der er en aktuel risiko for at forældelse indtræder.

For sager der er forelagt Arbejdsskadestyrelsen og således afventer styrelsens udtalelse vil der i sagens natur ikke blive påberåbt forældelse medens sagen afventer udtalelsen og når Arbejdsskadestyrelsens vurdering er foretaget vil der - såfremt sagen i øvrigt er af en karakter hvor eventuel forældelse kunne befrygtes - altid blive indrømmet rigelig tid til normal sagsbehandling fra modpartens side. Dette er ganske normal og sædvanlig procedure fra selskabets side.

Det vil være utænkeligt såfremt selskabet i alle verserende skadessager hvert år omkring årsskiftet skulle tage stilling til anmodning om suspension, noget sådant vil alene påføre sagerne forøgede omkostninger (både for selskabet og for de forsikrede), og i hovedparten af tilfældene være ganske unødvendigt.

Anmodning om suspension af frister bør være forbeholdt de tilfælde, hvor der er en reel risiko for at forældelse kan indtræde."

Nævnet udtaler:

Nævnet bemærker, at selskabet har afvist at indgå suspensionsaftale med henvisning til, at selskabet på tidspunktet for advokatens anmodning havde anerkendt ulykkestilfældet som dækningsberettigende og afventede Arbejdsskadestyrelsens udtalelse.

Nævnet finder intet grundlag for at kritisere, at selskabet på denne baggrund har afvist at indgå en aftale om suspension af forældelse. Nævnet ville i øvrigt ikke kunne pålægge et selskab at indgå en sådan aftale.

Herefter

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Marianne Højgaard Pedersen

udskriften bekræftes

Henning Jønsson